

Mand; thi London og Paris ligge jo slet ikke saa langt fra hinanden. Det er jo vitterligt, at flere Lande bære sig saadan ad. Spanien f. Eks. har en Gesandt, som besørger de nordiske Riger; han bor i Stockholm, men han er ogsaa Gesandt for Spanien her. Et lille Land som Danmark har meget mere Grund til at tage under Overvejelse, om vi ikke kunde spare ved at sammensmelte nogle af de Poster, vi have; der er meget mere Grund til at tage det under Overvejelse end Spørgsmaalet om at oprette ny Gesandtskabsposter. Det synes jeg ikke, der er Grund til for et lille, fattigt Land som vort. Det var den højtærede Konseilspræsidents Standpunkt den Gang, og det er det samme Standpunkt, som vi Socialdemokrater staa paa nu. Jeg havde derfor ventet, at Regeringens nuværende Chef havde gjort sin Indflydelse gældende overfor Udenrigsministeren og holdt igen; saa havde Udenrigsministeriets Budget ikke faaet Lov til at stige, men vi havde faaet den Nedsættelse, som jo har været Venstres lønlige Ønske i saa mange Aar. Det er ikke sket, og det maa da være saaledes, at Udenrigsministeren her er den stærkeste og maa have Magten over den nuværende Regerings Chef, som har maattet bøje sig i dette Tilfælde. Det vidner om, at vor Udenrigsminister ikke er nogen ringe Diplomat, da han saaledes kan tage Magten fra selve Regeringens Chef.

Det forekommer mig, at den Tanke, som den højtærede Konseilspræsident fremsatte den Gang, var værd at tage under Overvejelse, den Tanke, om man ikke kunde smelte nogle af disse Poster sammen. Der blev nævnt to som den i London og Paris, og der er sikkert flere Steder, hvor det samme kunde gøres, og der ved vilde der opnaas meget betydelige Besparelser. Der er maaske ogsaa en anden Vej, man kunde gaa i denne Sag, og det er den, at man, naar Danmark havde særlige Ting at varetage i et eller andet Land ude i Verden, i dette specielle Øjemed sendte en særlig Gesandt, saa at man ikke behøvede at have en saadan permanent Gesandtskabspost paa Stedet. Det vilde sikkert ogsaa blive adskilligt billigere, hvis man gik den Vej. Der er altsaa mange Veje, man kan gaa, og det forekommer mig, at denne Sag nu er moden til Løsning. Vi have taalmodigt ventet i mange Aar, skulle vi derfor ikke se nu at gøre noget alvorligt for at faa gennemført det Ønske, som har været

Venstres og Socialdemokratiets i en lang Aarrække?

Nu henviser de Herrer til, at vi jo have en Kommission. Ja, det er jo det, vi altid faa at vide, saa snart der er en eller anden Reform, vi ønske at faa gennemført, saa henvises der til en Kommission. Den ærede Udenrigsminister siger, at den om ikke saa lang Tid vil lade høre fra sig. Det er ogsaa et diplomatisk Udtryk: „om ikke saa lang Tid“, det binder ikke noget. Bliver det lige saa længe, som Forsvarskommissionen skal sidde, eller hvornaar bliver det? Bliver det i denne Samling, i næste Samling, eller hvornaar kan man vente at høre noget fra denne Kommission? Jeg synes ikke, at der er Grund til at vente paa Kommissionen; skulle vi ikke hellere handle i Overensstemmelse med Venstres Ønske og Konseilspræsidentens klare og tydelige Udtalelser og inddrage disse 2 Gesandtskabsposter?

Udenrigsministeren (Raben-Levetzau): Det glæder mig, at jeg tror at kunne svare bestemt paa en af det ærede Medlems Henvendelser til mig, at Kommissionen om Udenrigsministeriet ikke vil komme til at sidde saa lang Tid som Forsvarskommissionen; jeg haaber, at den allerede vil kunne blive færdig i denne Samling, det kan jeg altsaa svare ganske tydeligt og klart paa. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Udgifterne troede jeg, at det ærede Medlem sigtede til de Udgifter, der komme tilføjet det ene eller det andet Aar, men nu ser jeg, at det ærede Medlem har taget mere Sigte paa de stadige Udgifters Stigning. Der er det ganske sandt at de ere stagne med Gesandtskabsposten i Norge, men den er bleven vedtagen her i Tinget ved en speciel Lov, hvorpaa jeg har forlangt denne Udgift, og den er jeg altsaa fuldt berettiget til at afholde.

Ordføreren (Jensen-Sønderup): Jeg tror, at det vil være vanskeligt videre at debattere Spørgsmaalet om, hvorvidt den tidligere Udenrigsminister var fuldstændig enig i, hvad der blev sagt af den daværende Ordfører for Finansudvalget. Naar det ærede Medlem vil læse videre, vil han finde, at det er gaaet den Gang som ved adskillige andre Lejligheder, at der just ikke altid er sagt det samme hele Talen igennem, men det skal jeg ikke komme ind paa. Det ærede Medlem siger, at stadigvæk, naar der skal gøres noget, hen-